Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

De eadem d[omi]nica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

ſione gladñ mortui ſunt Et
ñ. Mach. vñ. Poſt hũc ſecũ
dus illudiẽ ꝛ cute capitis ei⁹
cũ capillis detracta. interro
gabant ſi manducaret puſcꝫ
toto corpe p ſingula mẽbra
puniret. Spes hoſtiã no
ſtrã eleuat corã dño. Leuit.
viñ. Tulit ꝛ pectuſculuꝫ ele/
uans illud corã dño de arie
te ꝯſecratiõis in partẽ ſuaꝫ.
ſicut pcepat dñs Caritas
cõburit ꝛ in odorẽ ſuauitatꝭ
aſcẽdere facit. Leui. iñ. Su
met ſacerdos vniuerſa vita/
lia cũ reticulo iecoris ꝛ renũ
culis ꝛ adolebit ea ſuper al/
tare in pabuluꝫ ignis ꝛ ſua/
uiſſimi odoris dño. Rõ ſiue
diſcretio ſal apponit ꝛ condit
ſacrificiuꝫ nr̃m. ne ſit illepi/
dũ ꝛ inſulſuꝫ. Mar. ix. Om
nis victima ſaliet. Bonũ eſt
ſal. ꝙ ſi ſal inſulſum fuerit in
q̃ illud cõdietis ꝛc̃. Amen.

De eadem dñica.

Pſt tridu

p um inuenerũt illũ
in templo ĩ medio
doctoꝝ ꝛc̃. Luce. ij. Hic q̃t/
tuor ꝯſiderare poſſũ⁹. ſ. a q̃b⁹
xp̃s ſit q̃rẽd⁹ vbi inueniẽd⁹. q̃
tp̃is oportunitas. que rei in/
uente vtilitas. Unde v̇ſus.

A quib⁹ inquiri. vel vbi. vel
qñ. vel ad quid. Debeat am/
miſſus puer. h̃ ſermone no/
tat. Querend⁹ eſt xp̃us a
parentib⁹. ꝛ generalib⁹ ꝛ ſpe/
cialib⁹. Generales parentes
ſunt om̃es fideles ꝛ in chri/
ſtũ credentes. Speciales ſt
maria ꝛ ioſeph. De generali
bus parẽtib⁹ ſuis dic̃ Mat
thei. xñ. Quicũcꝫ fecerit vo/
luntatẽ patris mei q̇ in celis
eſt ipe me⁹ frater ſoror ꝛ ma
ter eſt. Ac ſi diceret. fratres
mei ꝛ ſorores mee ſunt q̇ vo
lũtatẽ pr̃is mei faciũt. ꝛ ma/
ter mea eſt. q̇ p predicationẽ
me generat in cordib⁹ credẽ
tiũ. Talis mr̃ erat apl's Ga
lat. iiñ. Filioli mei q̃s iteruꝫ
parturio donec formet xp̃s
in vobis. Speciales parẽ/
tes ſunt maria ꝛ ioſeph. my/
ſtice loquẽdo. Nã p Joſeph
q̇ nutricius dñi fuit. intelli/
gunt actiui qui xp̃m nutri/
unt in mẽbris ſuis. De qui/
bus Matth. xxv. Eſuriui ꝛ
dediſtis mi. mãduc. ꝛc̃. Per
mariã intelligunt ꝯtẽplati/
ui. que optimã partẽ elegit.
Sed vtercꝫ parẽs dolẽs q̃/
rit xp̃m in h̃ mũdo. qꝛ ꝛ acti/
ui circa plĩma turbant. ꝛ cõ/
templatiui diuturnitate ex/

pectationis fatigant᷑. ꝛ inge/
miſcentes ex dilatiõe deſide
rij laſſant᷑. Roma. viij. Sed
ꝛ noſipſi pͥmitias ſpũs habẽ
tes. intra nos gemim⁹. ado/
ptionẽ filioꝝ dei expectan/
tes. qui tñ doloꝛ ꝛ gemitus
meritoꝛi⁹ eſt vtriſq;. q̃a ſepe
qđ cũ doloꝛe querit᷑. cũ gau/
dio repitur. ꝛ cũ diligẽtia cu
ſtoditur. Ps. Hec eſt gene/
ratio querentiũ dñm q̃re. f.
dei ia. q̇ diu luctatus cũ an/
gelo tandẽ meruit bñdictio
nem. Itez q̃rend⁹ eſt in tẽ
plo tanq̃ꝫ in loco diuino cul
tui mancipato. vbi. ſ. de⁹ lau
datur ꝛ glorificat᷑. Ps. Et in
templo ei⁹ om̃es dicẽt glori
am. Et Matth. xxi. de pue/
ris clamantibꝫ in tẽplo. O/
ſanna filio dauid ꝛc̃. vbi ſani
tates ꝯferunt᷑. Matth xxi.
Et acceſſerunt ad euꝫ ceci ꝛ
claudi in tẽplo ꝛ ſanauit eos
vbi diuina myſteria et ſacra
menta celebrant᷑. Beda ſup
Lucam. Inſtituit de⁹ ſacra
menta ꝛ eoꝛũ certa loca vt in
eccleſia audiatur miſſa ꝛ cõ/
ficiatur euchariſtia ꝛ ſimilia
vbi ieiunijs ꝛ oꝛationibꝫ va/
catur. Luce. ij. Erat anna ꝓ
phetiſſa ꝛc̃. vſq; ibi. que non
diſcedebat de templo ieiu/
nijs ꝛ obſecrationibꝫ ſeruí/
ens deo nocte ac die ꝛc̃. Poſ
ſumus etiaꝫ templum illud
dicere coꝛ noſtꝝ. iuxta illud
apoſtoli. j. Corint. iij. Tem/
plũ dei ſanctũ ẽ qđ e. v. In h
templo chriſtus inuenit᷑. dũ/
modo ſtudioſe ꝛ diligent᷑ re
quiratur. Ps. In toto coꝛ/
de meo exquiſiui te ne re. m.
Quidã em̃ non toto ſed par
tito coꝛde deum requ r unt.
q̇ ideo repelluntur a mandatꝭ
dei. qꝛ tepidi et negligentes
inueniuntur. Inuenitur
autẽ in hieruſalem. ꝛ in tem
plo. ꝛ inter doctoꝛes. hoc eſt
in cont:mplatione. oꝛatiõe ꝛ
pꝛedicatione. Hieruſalẽ eſt
viſio pacis. Templũ dom⁹
oꝛationis. doctoꝛes ſunt ꝓ/
dicatoꝛes diuine legis et ſa/
cre ſcꝓture expoſitoꝛes. Be
da ſuper Lucam. Poſt tri/
duum inuenerunt illum in
templo in medio doctoꝛum
Quaſi fons ſapientie in me
dio doctoꝛum ſedet. ſed qua
ſi exemplar humilitatis pꝛi/
us interrogat ꝛ audit q̃ꝫ in/
ſtruat. ne paruuli a ſenioꝛi/
bus doceri erubeſcant. et ne
infirmus docere audeat.
dei virtus et dei ſapientia
non dedignatur eos inter/

rogare ⁊ audire q̄ dicūt ⁊ nō
faciūt. qꝛ iuxta verbū Iſid.
Loquēs que ad deū ptinēt.
⁊ nō faciens. ⁊ ſi inutil' eſt ſi/
bi. audientibꝫ tñ pdeſt. Exē/
plū de cote. Itē q̄rendus
eſt in tpis oportunitate. hoc
eſt poſt triduū ꝯtritiōis. con
feſſiōis ⁊ ſatiſfactiōis. De q̄
Mar. viij. Miſereoꝛ ſuper
turbā. qꝛ e. iam tri. ſuſti. me.
Dignū em̄ ⁊ ꝯgruū eſt vt pꝰ
lachꝛymas pnie ſe dn̄s faci/
at inueniri. nec vltra ſubtra
hat p̄ſentiā ſuā. ne in via pe/
nitentie ⁊ afflictōis deficia.
mus. Abacuc. ij. Qui ſi ſub/
traxerit ſe. nō placebit anīe
mee. Itē poſt triduū fidei
ſpei ⁊ charitatis poterit xp̄s
inueniri. q̄m q̄ ꝯfidūt in illū
intel. veri. ⁊ fide. in di. acq̄. il/
li. Sap. iij. De h̄ triduo dici
tur Exo. viij. Ibimꝰ viā tri/
um dieꝝ in ſolitudinē. Fi/
des eſt p̄ma dieta. ⁊ pertinet
ad incipiētes. Spes ſc̄da. ⁊
ptinet ad pficiētes. Chari/
tas tertia. ⁊ ptinet ad ſc̄tōs ⁊
iter ſuū pficientes. Item
poſt triduū coꝛdis. oꝛis. ope
ris. Coꝛde em̄ credit' ad iu/
ſticiā. oꝛe aūt ꝯfeſſio fit ad ſa
lutē. Querēdus eſt em̄ in
coꝛdis ſimplicitate. Sap. j.
In ſimplicitate coꝛdis que/
rite illū ⁊c̄. In ſermonis pu
ritate. j. Pe. iiij. Si q̄s loqui
tur q̄ſi ſermōes dei ⁊c̄. ⁊ Pro
uerb. xv. Abhominatio dn̄o
cogitatiōes male. ⁊ ſmo pul
cherrimꝰ firmabit' ab eo. In
opis bonitate. Gal'. vj. Duꝫ
tp̄s habemꝰ opemur bonuꝫ
ad om̄es ⁊c̄. De h̄ triduo dꝛ
Gen̄. xl. Tres dies adhuc ſt
poſt quos recoꝛdabit' pha/
rao miniſterij tui. ⁊ reſtituet
te in gradū priſtinū Nota
ꝙ triduū illud xp̄i āmiſſiōis
figura ⁊ q̄ddā indiciū fuit re
ſurrectōnis. Vn̄ Beda ſup
Lucā. Poſt triduuꝫ repit' in
templo. dās indiciū. qꝛ poſt
triduū triūphal' paſſiōis re/
ſurgeret q̄ moꝛtuus crede/
bat. Et nos ſi moꝛtui fueri/
mus mundo. carni. ⁊ vicijs.
ip̄m poſt triduū beate reſur
rectiōis ⁊ imoꝛtalitatꝪ. in tē/
plo celeſtis hierl'm inuenie/
mus. Om̄e tp̄s vite p̄ſentis
eſt ꝯgruū ⁊ opoꝛtunū ad q̄/
rendū ih̄m ⁊ inueniendum.
Ps. Querite fa. eiꝰ ſp. Itē
q̄rendꝰ eſt p maxima ſue in/
uentiōis vtilitate. Prouer.
viij. Qui me inuenerit inue/
niet vitā. ⁊ ha. ſalu. a domīo.
Btūs eſt q̄ cū ſponſa amoꝛe

languente dicere poterit. in/
ueni quē diligit anima mea.
Quis eñi nō q̄reret ſapiaȝ.
q̄s nō inueſtigaret iuſticiaȝ.
q̄s nō appeteret ſanctitateȝ.
q̄s nō optaret redēptioneȝ.
Hec oīa fact⁹ eſt nob̄ chri
ſtus. ꝛ fit q̄tidie ex ſua beatiſ
ſima ꝛ vtiliſſima inuentione
Vñ apl'us. j. ad Coꝝ. j. Qui
fact⁹ eſt nobis ſapia a deo. ꝛ
iuſticia ꝛ ſanctificatio ꝛ redē
ptio. vt quēadmodū ſcriptū
eſt. Qui gloriat̄. in dño glo/
riet̄. Merito gl'iari poterit
cui xp̄s eſt ſapia. Ipe eñi eſt
dux ſapie ꝛ ſapientiū emen/
dator. Sap̄. vij. Itē cui iu/
ſticia. vt ei inherēdo iuſte et
pie ꝛ ſobrie viuat in h̄ ſecl'o.
ad Titū. ij. Itē cui ſanctifica
tio. vt mūdus ſit ob omī inq̄
namento. j. Theſ̄. iiij. Hec ē
volūtas dei ſanctificatio ve
ſtra. vt abſtineatiſ vos a for/
nica. ꝛc̄. Iteȝ cui eſt redēptio
vt redimat eū a iugo diabo/
lice ſeruitutis. Ps̄. Redēpti
onem miſit dñs ꝑl'o ſuo ꝛc̄.
Qui talē gēmā ſciret cogno
ſcere. ꝑ quā ſapiens. iuſtus.
ſanct⁹. ꝛ ſaluus poſſet exiſte/
re. multo labore ipam q̄ntū
libet longe poſitā deberet q̄
rere ꝛ multo ꝑcio cōparare.
Matth. xiij. Dedit oīa ſua
ꝛ cōparauit eā. Et ſtudioſiſ
ſime cuſtodire. Cant. iij. Te
nui eum nec dimittā ꝛc̄. Po
terat dicere beata ꝟgo. Con
gratulamini mihi qꝛ inueni
dragmā meam. i. preciuȝ re/
demptiōis humane. Virgo
q̄rit dolens. reperit gaudēs
filius ſequit̄ matrē obediēs
ad ſignificādū ꝙ filij debēt
parentib⁹ obedire. ꝛ doloreȝ
illoꝝ humilitate placida de/
linire. Nec mirū ſi parentib⁹
ſe dignat⁹ eſt ſubdere. q̄ vo/
ci hoīs in ſolis fixione vo
luit obedire. Joſue. x. Volū
tatem timentiū ſe faciet. Ps̄
Amen.

Dominica ꝑma poſt
octauas epiphanie.

Rationi

o inſtantes. neceſ/
ſitatibus ſancto
rū cōmunicantes ꝛc̄. Rom̄.
xij. Legitur. iij. Reg uȝ. vj. ꝙ
Salomō fecit duos cheru
bin de lignis oliuarū. et po/
ſuit in medio templi interio
ris ꝛc̄. Per hos duos cheru
bin accipere poſſum⁹ oratio
nis ſtudiuȝ. ꝛ elemoſyne fru
ctum. de quib⁹ hic loquitur
apoſtol⁹ cuȝ dicit. Orationi